

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΛΗΡΩΜΕΝΗ

‘Ο Γάλλος τενόρος Έλβιού, Ένας άπ’ τούς μεγαλύτερους τραγουδιστές του περασμένου αιώνα, αποσύρθηκε από τó θέατρο σ’ ηλικία σαραντατριών έτών και νά πιά ήταν ή αιτία :

‘Ο Μέγας Ναπολέων άρνιώταν νά έγκρίνει τήν αύξηση τών άποδοχών του άπό όδοντατέσσαρες, χιλιάδες, σ’ έκατόν είκοσι πού ζητούσε έπίμονα ό καλλιτέχνης αύτός. Στο τέλος ό αυτοκράτορας έχασε τήν όπομονή του και τόν κάλεσε στο γραφείο του για νά τόν λογιζέσει.

—Σκεφθείτε πού λογικά κύριε Έλβιού, τού ειπε, και μñ είσαθε τόσο άπαιτητικός: τó ποσό πού ζητάτε, είναι ακριβώς τó ίδιο πού δίνω σ’ ένα στρατηγό μου.

—‘Ακριβώς, Μεγαλειότατε.

—Δέ μπορείτε όμως νά θεωρείτε τόν έαυτό σας πού άπαραίτητο άπό τούς διάσημους αύτους άντρες, πού όδηγούσαν νικηφόρα τó στρατό μου τήν ήμέρα τής μάχης τού “Αουστερλις”;

—Πολύ καλά, Μεγαλειότατε, άποκρίθηκε τότε ό Έλβιού, βάλτε λοιπόν τούς στρατηγούς σας νά σάς τραγουδάνε!...

ΑΠ, ΤΟ ΚΑΚΟ ΣΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ

Στό Παλέρμο έδιναν κάποτε, σέ εξαιρετικά έπίσημη παράσταση, τήν όπερα «Παλιάτσου», κι όλοι οι φιλόμουσοι τής πόλης αύτης έίχαν πλημμυρίσει τήν αίθουσα τού θεάτρου. ‘Ο βαρύντονος όμως, τήν ώρα πού τραγουδούσε τόν περίφημο «πρόλογο» τής όπερας αύτης, δέ μπόρεσε νά βγάλει τήν φιλή κορώνα. πράγμα πού προκάλεσε μιά πραγματική θύελλα άπό γιουχατοματά και σφυριζιές.

‘Ο κακομοίρης ό βαρύντονος, περίμενε έπί σκηνής στοϊκά νά καλμάρει λιγάκι δηλ αύτή ή μπόρα, και μέ νοήματα προσπαθούσε νά κάμει τó κοινό νά καταλάβει, πώς κάτι ήθελε νά πεί. Πραγματικά, σέ μιά στιγμή πού ήσυχασε ό κόσμος, χαμογέλασε πικρά κι ειπε :

«Τί κάνετε έτσι;... Αυτό δέν είν’ τίποτα!... Τώρα πού θ’ άκούσετε τόν τενόρο θά ίδείτε τί πανηγύρι έχει νά γίνει!...»

